

Oddział Miejski Polskiego Towarzystwa Turystyczno - Krajoznawczego im. Mariana Sydowa w Toruniu zaprasza mieszkańców miasta i regionu do udziału w kolejnych wyprawach krajoznawczo - pieszych w dniach 9 i 12 kwietnia 2025 r.

9 kwietnia w ramach popularnego cyklu „60 + z PTTK” odbędzie się **spacer po Bielawach**. Spotkanie uczestników o godz. 10.00 przy Szpitalu Dziecięcym, na ul. Konstytucji 3 Maja. Celem wycieczki będzie – dawny folwark Bielawy. Długość przejścia ok. 5 km. Wycieczkę poprowadzi przewodnik turystyki pieszej PTTK Teresa i Grzegorz Karasiewicz.

Bielawy – Teren obecnych Bielaw w okresie XVII wieku zajmowały pastwiska miasta Torunia. Około połowy XVIII wieku został założony miejski folwark, który w 1792 roku dzierżawiony był przez Carla Untermanna. Nieco później od 1866 roku majątek kupił Carl Seligmann. W 1872 roku majątek Bielawy nabył Stanisław Hebanowski za 64.000 talarów i posiadał go do 1879 roku. Na przełomie wieków właścicielem majątku był Christian Sand, posiadający również karczmę, z której czerpał dochody. Ostatnią właścicielką majątku od 1921 roku była księżna Maria Sułkowska. Z

dawnego majątku pozostał murowany dwór z 2 połowy XIX wieku, mocno przebudowany oraz otaczający go park dworski. Park założono w końcu XVIII wieku. Pierwotnie był jednym z elementów zespołu dworsko – parkowego, którego pozostałością jest także dwór oraz teren dawnych ogrodów użytkowych. Park z ogrodami rozciąga się na płaskim terenie o wydłużonym kształcie. Łączna powierzchnia założenia wynosi ok. 4,5 ha. Dwór spełnia rolę ośrodka kompozycji przestrzennej. Usytuowany jest na otwartej polanie w północno – wschodnim narożniku parku. Zbudowany został w 2 połowie XIX wieku. Współcześnie znacznie przebudowany, tak że z dawnego wystroju architektonicznego zachował się jedynie ceglany schodkowy szczyt w elewacji frontowej. Główny wjazd do dworu biegnie wschodnim skrajem parku, pośród drzew liściastych i iglastych: dębów, jesionów, grabów i sosen, tworzących razem rodzaj ocienionego tunelu. Przed frontem dworu usytuowany jest trójkątny podjazd, gdzie rośnie rozłożysty krzew bez lilak.

12 kwietnia PTTK zaprasza mieszkańców miasta i regionu do udziału w kolejnej wyprawie krajoznawczo – pieszej w ramach popularnego cyklu „Wędrówki rodzinne z PTTK”. Spotkanie uczestników o godz. 8.50 na dworcu PKS przy ul. Dąbrowskiego, skąd o godz. 9.00 nastąpi wyjazd do Ciechocinka. **Trasa wycieczki będzie wiodła z Ciechocinka, przez Wołuszewo, Otłoczyn, Karczemkę, Brzozę, do Czerniewic.** Długość przejścia pieszego wyniesie około 17 km. Wyprawę poprowadzi przewodnik turystyki pieszej PTTK Marek Ruciński.

Wołuszewo – duża wieś. W 1564 roku własność szlachecka należąca do Piotra i Alberta Sobiesierskich oraz S. Borzewickiego, podobnie było w 1583 roku. W 1628 roku po raz pierwszy została zasiedlona mennonitami. Ponownie mennonitów osadził w Wołuszewie w 1727 roku, jego ówczesny dziedzic Wojciech Dąbrowski, sprawujący urząd stolnika brzeskiego. W latach 1779 – 1789 wieś należała do rodziny Niemojewskich. W 1790 roku Wołuszewo miało 2 młyny oraz karczmę. W 1793 roku wymieniono osadę Wołuszewo Hollandii. Ksawery Niemojewski był ostatnim z rodu dziedzicem Ciechocinka i Wołuszewa, zmarł w 1810 roku. W 1827 roku wieś posiadała 340 mieszkańców i podlegała pod parafię w Słońsku. W 1870 roku na terenie wsi znajdowała się kopalnia torfu. W 1930 roku na obszarze wsi znajdowały się 2 wiatraki. W wale przeciwpowodziowym ciągnącym się pomiędzy Wołuszewem a Słońskiem Dolnym znajdują się 2 stacje pomp, których zadaniem jest przepompowywanie wody z doliny słońsko – wołuszeńskiej, przez specjalne kanały do rzeczki Tążyny.

- [Powrót](#)

- [Udostępnij na: X](#)
- [Udostępnij na: FB](#)
- [Drukuj](#)
- [PDF](#)